

става въ единъ минутъ; голѣма-та дневна свѣтлина щеше да ся прѣобраща на дълбока нощъ; и завед- нѣждъ гъсти тѣмнини щяхъ да помрачатъ най-ху- бавия день. И тъй лучно-то прѣломленіе е полезно на земѣ-тъ, не само зашто-то ны остава пѣколко минути повече да ны грѣе слѣнце-то, нѣ още като ни дава зрачны-ты свѣтлинны, продължава свѣтлинѣ- тѣ; и природа-та ни дала постѣпенности за да си при- рѣтвимъ веселѣ-тъ, и да си умаляваме скѣрбѣ-тъ.

Виждаме да ся зазорява день-тъ като една слаба нѣдѣжда, и побѣгнува безъ да угади челоуѣкъ; и тъй свѣтлина-та ся загуби какво-то и сила-та ни, както и здравіе-то ни, веселѣ-ты и самия нашъ животъ безъ да ся угадимъ.

(Байли),

2. Изгрѣваніе на слѣнце-то

То ся познава отъ далечъ, чрѣзъ огненны-ты начѣртанія, кои-то слѣнце-то испуска напрѣдъ си, пожаръ-тъ ся умножава, истокъ ся вижда въ пламѣ- цы; на тѣхнѣ-тъ свѣтлинѣ челоуѣкъ-тъ чѣка много врѣмя, додѣ ся покаже голѣма-та звѣзда, и на всякъ минутъ мысли да ѣ види: явява ся най-послѣ. Една свѣтлива точка трѣгва, като свѣткавица и заведѣждъ освѣтлява сичко-то разстояніе; було-то на мръщнѣ- тѣ ся раскѣсва и пада, тогава челоуѣкъ познава обѣ- талище-то си и го намѣрва украшено; зеленина-та + приѣма отъ нощъ-тъ една нова живѣсть. Зора-та дѣто